

Володимир Литвин

За своє досить коротке життя людина стикається з проблемами та казусами. Однією з таких проблем є боротьба за власне життя. Адже людський організм, за своєю природою, немічний та вразливий і тому зазнає пошкодження від навколишнього середовища. Частенько люди нехтують своїм здоров'ям, будучи заклопотаними земними справами. Та коли відчують біль або ж інші розлади організму – одразу біжать до лікарів. З віком людський організм ослаблюється, резистентність знижується, а отже падає імунітет. Тоді людина цілком відкрита до збудників різних захворювань. Та людство не стоїть на місці, а намагається дати опір цим недугам. Буває – вдається, а буває, що й не вдається.

Медицина XXI ст. є добре розвиненою та оснащеною. Вона пробує розв'язати найскладніші проблеми людського організму. Та, на жаль, є такі захворювання, перед якими ця сфера науки безсила. До прикладу таке захворювання, як рак – злоякісна пухлина, яка вражає систему людського організму шляхом розростання аномальних клітин. На перших двох стадіях захворювання цю злоякісну недугу можна подолати шляхом хіміотерапії. Та коли настає 3-4 стадія, лікарі піднімають руки вгору і кажуть іронічно: «Надійтеся на чудо». Люди, перебуваючи на останніх стадіях захворювання, зазнають тяжких страждань. Медицина в таких випадках допомагає недужим знеболюючими засобами, які на певний відрізок часу притуплюють відчуття болю. А далі настає неминучий кінець.

Однак віруюча людина так просто не здається. Кожен християнин, не отримавши бажаного ефекту від сучасної медицини, шукає допомоги від вищих сил. І цією вищою силою є Господь. Люди, які отримали звістку від лікарів про швидку смерть або ж про тягар цієї недуги до кінця свого життя, намагаються знайти порятунок в Того, Хто здатен змінити розвиток подій своїми діями. Скільки випадків в історії медицини було зафіксовано, коли лікарі були безсилі допомогти певній особі, та вона, звиваючи ім'я Господнє, ламала їхній стереотип і отримала ще одну перепустку у земне життя немовби знову народившись. Лікарі не можуть пояснити перебіг таких подій. Адже, з їхньої точки

зору, людина, яка не підлягає лікуванню і отримує смертельний діагноз, має невдовзі померти.

Медицина – це наука, яка базується на аналізах та дослідах, які можна підтвердити. Досліджуючи людський організм, вона користується лише раціональним підходом. Хоч медицина з кожним роком шокує людей своїми новими відкриттями та успіхами, знаходячи вихід, здавалося б, у безнадійних ситуаціях, та все ж таки є певні межі, за якими медицина безсила. Церква не осуджує медицину, а навпаки, підтримує її діяльність. Адже це також промисел Божий. Ці люди є посередниками між пацієнтами та Богом. Біблійне відношення до медицини найповніше виражене в книзі Ісуса сина Сираха: «Вшановуй належно потрібного тобі лікаря, бо й він існує з Господньої установи: від Всевишнього – здатність лікаря, а й цар його обдаровує. Це ж він бо людей обдарував знанням, щоб вони прославлялись його ділами дивними. Ними лікується й усувається біль, і хто знається на зіллях, – уміє їх змішувати. Тож діла його не мають ні кінця, ні краю, і мир від нього розповсюджується світом. Сину, в недузі твоїй не побивайся, лиш молись до Господа, і він тебе оздоровить. Провину відкинь, свої руки випростай, від усякого гріха очисти своє серце. А й лікаря примісти, бо й він Господом створений: хай тебе не полишає, бо і його ти потребуєш; стається не раз, що одужання в їхніх руках перебуває. Та й їм слід до Господа молитись, щоб ними він зволив подати полегшу і принести одужання для рятунку життя» (Сир 38, 1-2; 6-10; 12-14). Варто усвідомити, що стикаючись з невиліковними недугами, християнин повинен покластися на волю Богу пам'ятаючи, що сенс буття не обмежується земним життям, а життям вічним. Цілком ймовірно, що Богу було угодно зробити страждання людини засобом порятунку та очищення, яке може бути дієвим для кожного, хто переживає його зі смиренням і довірою до волі Божої. За словами святого Івана Золотоустого, «хто навчився дякувати Богові за свої хвороби, той недалекий від святості». Сказане не означає, що лікар або хворий не повинні докладати сил для боротьби з недугою, проте коли людські засоби вичерпані, християнину слід згадати, що сила Божа здійснюється в людській немочі, і що в самих глибинах страждань він здатний зустрітися з Христом, котрий узяв на Себе наші немочі та хвороби (Іс 53, 4) .

Церква пропонує хворим особливу Святу Тайну – Єлеопомазання. Ще апостоли помазували елеєм хворих, молячись про їхнє зцілення. У Новому Завіті читаємо: Хворий якщо хто з вас, нехай покличе пресвітерів Церкви, і нехай помоляться над ним, помазав елеєм в ім'я Господнє. І молитва віри зцілить недужого, і підніме його Господь; і якщо він зробив гріхи, простяться йому (Як 5, 14-15). Під час помазання тіла освяченим елеєм на хвору людину сходять благодать Божа, що лікує її тілесні й духовні немочі. Прикладів зцілень – безліч, але, на жаль, навіть такі чуда рідко переконують. Жива віра насправді приходить не від чудес, а від сприйняття серцем, коли його торкнеться благодать Божа. Саме віра та надія на Бога допомагає людині долати найскладніші недуги. Щоденні молитви, піст, відвідини святинь, в яких відбуваються чуда оздоровлень, мають цілющий ефект. Цей ефект можна здобути будучи повністю відкритим до Бога. Особливою силою

володіє молитва, як духовна причинність в світі вона узагальнююче виражена Господом в словах Нагірної проповіді: «Просіть, і дасться вам...» (Мт 7). Є і 2-а межа в чудотворності – це участь в диві, що не тільки творить, але й приймає. Умовою його здійснення є віра, ради якої здійснюються чудеса: зцілення прокаженого, воскресіння дочки Яіра, зцілення біснுவатого, сліпого. Христос виступає як абсолютний лікар, оскільки з другим Його пришествям пов'язане Воскресіння людства.

Володимир ЛИТВИН. Медичне лікування та духовне зцілення // СЛОВО № 1 (69) 2017